

ת"פ 32945/06/20 - מדינת ישראל נגד ברוך גורגי

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 32945-06-20 מדינת ישראל נ' גורגי

כבוד השופטת אליאנא דניאלי	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
מדינת ישראל	
ברוך גורגי	

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר דיוני בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של גידול סמים, בניגוד לסעיף 6 בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג 1973 (להלן: "פקודת הסמים"), החזקת חצרים להכנת הסמים, בניגוד לסעיף 9(א) יחד עם סעיף 9(ד) בפקודת הסמים ובהחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 10 רישא בפקודת הסמים.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי החל מיום 1.4.20 ועד למועד הרלבנטי בכתב האישום, שכר הנאשם דירה בפתח תקווה לצורך הקמת מעבדה לגידול סמים מסוכנים. עובר למועד המתואר בכתב האישום, התחבר הנאשם באמצעות מעקף למונה החשמל באופן לא חוקי, ונטל חשמל בסכום שאינו ידוע במדויק למאשימה.

ביום 1.6.20 גידל הנאשם בדירה 448 שתילי קנאביס במשקל כולל נבדק של 5.74251 ק"ג, ב-5 חדרים שונים.

לצורך גידול השתילים וטיפולם, נעזר הנאשם ב-500 אדניות, 10 מזגנים, 20 מאווררים, 65 שנאים, 20 מיכלים עם חומר דישון וציוד רב נוסף.

במסגרת ההסדר אליו הגיעו הצדדים לא גובשה הסכמה עונשית, והמאשימה הצהירה כי תעתור למאסר בפועל. הוסכם כי הנאשם יופנה לעריכת תסקיר שרות המבחן, וכי ההגנה תטען כראות עיניה.

תסקירי שרות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו על ידי שרות המבחן ארבעה תסקירים.

התסקיר הראשון הוגש ביום 12.9.21, וממנו עולה כי הנאשם בן 23, רווק המתגורר עם בני משפחתו, מצוי במעצר בית לילי ועובד בחלוקת דואר. הנאשם בעל 29% נכות מטעם המל"ל על רקע פציעה בידו כתוצאה מתאונת עבודה בשנת 18', במהלכה נקטע חלק מאצבע בכף ידו, תאונה שהשפיעה לדבריו על כל מישורי חייו. הוא מתמודד עם כאבים פיזיים, קשיים חברתיים והתבודדות, נמצא במעקב פסיכיאטרי, ונוטל טיפול תרופתי הרגעי ונוגד חרדה ודיכאון.

טרם התאונה האמורה סיים הנאשם 11 שני"ל, ואובחן כסובל מלקויות למידה והפרעות קשב וריכוז. הוא גויס לצבא, אך שוחרר לאחר שנה משביצע נפקדות וריצה מאסר בכלא צבאי.

הנאשם מסר כי הוא משתמש בקנאביס רפואי באופן יום יומי על מנת להקל על מכאוביו.

צוין כי לחובתו הרשעה מחודש אוקטובר 19' בגין החזקת אגרופן והחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, במסגרתה הושתו עליו מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירה.

במסגרת ההליך הקודם נעשה ניסיון לשלבו בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים עוברי חוק, אך הנאשם התקשה בשיתוף פעולה, ובהמשך ניתק קשר עם שרות המבחן.

אשר לעבירות הנידונות, הנאשם לקח אחריות על ביצועו, ומסר כי ברקע להן מצב רגשי משברי מתמשך, משפוטרי מעבודתו לאחר תאונת העבודה ולא עבד תקופה ממושכת. בתקופה זו העמיק השימוש בקנאביס, והוא ביקש להוזיל עלויות באמצעות גידול עצמי. לדבריו, נטל הלוואה לצורך שכירת הדירה והציוד, והסתיר זאת מבני משפחתו.

הוא מסר כי החל להשתמש בקנאביס בגיל 19 לערך, בנסיבות חברתיות וללא תלות התמכרותית. לאחר תאונת העבודה, חזר לשימוש בסם והעמיק השימוש באופן יום יומי.

הנאשם הוזמן לערוך בדיקת שתן בשרות המבחן אך לא הגיע, וניתק קשר עם השרות.

הוערך כי בהיעדר מענה טיפולי ושיקומי מתאים, קיים סיכון משמעותי להישנות מעורבות בעבירות דומות, ובנסיבות אלו לא בא שרות המבחן בהמלצה.

חרף זאת, משהנאשם הצהיר בפניו בדיון עוקב כי הוא מתחייב לשתף פעולה עם שרות המבחן, הופנה לקבלת תסקיר משלים.

התסקיר השני הוגש ב-31.1.22, וממנו עולה כי בתקופת הדחייה עמד עמו שרות המבחן בקשר, ובחודש נובמבר 21' התקיימה פגישה משותפת עמו ועם הוריו לצורך בחינת צרכיו וגיוסו לטיפול. בפגישה הוברר כי הוא נמצא בהליך להוצאת רישיון לשימוש בקנאביס, נוטל טיפול תרופתי פסיכיאטרי ומשתמש בקנאביס באופן לא חוקי.

הנאשם לא מיצה זכויותיו בביטוח הלאומי, התנהל בפאסיביות וחזר על עמדה השוללת צורך בסיוע כלשהו ומעורבות שרות המבחן.

למרות דברים אלו, בסוף חודש נובמבר 21' השתלב הנאשם בטיפול שבועי, התמיד בהגעה וגילה מחויבות ורצינות, ועם הזמן נבנה עמו קשר של אמון והוא החל לשתף פעולה ולהגמיש עמדותיו ודפוסיו.

שרות המבחן התרשם כי שילובו בטיפול רגשי, לצד המשך מעקב פסיכיאטרי, מהווים גורם ממתן ומפחית סיכון להישנות ביצוע העבירות.

בתקופת האבחון חל שיפור משמעותי במצבו וביכולתו של הנאשם לשתף פעולה עם שרות המבחן, ובנסיבות אלו המליץ שרות המבחן לשקול בחיוב להימנע מהטלת עונש מאסר, אף לריצוי בעבודות שרות, והמליץ על הטלת צו מבחן, וצו של"צ בהיקף של 250 שעות.

תסקיר שלישי הוגש לבית המשפט ביום 30.3.22. ממנו עלה כי בתקופת הדחייה המשיך הנאשם בטיפול פרטני במסגרת שרות המבחן, גילה התמדה, וניכר כי ההליך המשפטי היה בעל אפקט מרתיע ומדרבן. ניכר כי הנאשם פיתח מוטיבציה פנימית להליך הטיפול, הציב לעצמו מטרות תוך שהוא מתייחס לנסיבות ביצוע העבירות, ביטא צער על מעורבותו ועל בחירותיו הבעייתיות.

הנאשם ביטא שביעות רצון באשר לשילובו בטיפול, ונכונות לקחת חלק בהליך טיפולי. כן הבין את חשיבות הטיפול, ולצד זאת הביע חשש רב מהטלת ענישה מוחשית נוכח ההשלכות על מצבו הרגשי.

משכך, חזר שרות המבחן על המלצותיו הקודמות, בהטעימו כי עונש מאסר בפועל, אף אם ירוצה בעבודות שרות, עלול להוביל לרגרסיה במצבו.

תסקיר רביעי ואחרון הוגש ביום 18.5.22. מתסקיר זה עלה כי לאורך תקופת הדחייה התמיד הנאשם בטיפול פרטני שבועי, אשר צפוי היה להסתיים בסוף חודש מאי. לאורך ההליך ניכר כי הנאשם מצוי בהתקדמות במישורי חייו השונים, מגלה הגמשה בדפוסיו ומכיר בחשיבות הטיפול. הנאשם מכיר בחומרת המעשים בהם הורשע ומביע חרטה כנה, לצד חשש מהמשך הליך שיקומו בשל הענישה הצפויה לו.

שרות המבחן חזר על המלצותיו שלעיל.

ראיות לעונש

המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, המלמד על מאסר מותנה בן חודשיים בר הפעלה, לצד התחייבות בסך 3,000 ש"ח.

כן הוגשו תמונות המעבדה.

אמו של הנאשם, הגב' מרגלית ג'ורג'י העידה בפני אשר לשיפור במצבו של הנאשם במישורי חייו השונים, ובכלל זה בעבודה, במידת הפתיחות שלו, בטיפול הפסיכיאטרי והנפשי אותו הוא מקבל, ועוד.

טיעוני הצדדים לעונש

בפתח טיעוניה ביקשה ב"כ המאשימה כי הנאשם יוכרז כסוחר סמים וכי אורה על חילוט רכבו, בו עשה שימוש לביצוע

העבירות.

ב"כ המאשימה ציינה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם בהגנה על הציבור מפני נזקים ישירים ועקיפים כתוצאה מהשימוש בסמים, שעה שמעשה הגידול הוא החוליה הראשונה בשרשרת הפצת הסם. היא הפנתה לכמות השתילים הגדולה ולפוטנציאל הנזק, וציינה כי הנאשם שכר את הדירה כחודשיים לפני שנתפס, כך שהמעבדה רחבת ההיקף למעשה נתפסה בחיתוליה. בסוגיה זו עמדה על כך שנסיונות ביצוע המעשה נבחנות גם במספר השתילים, המלמד על פוטנציאל הנזק, ולא רק במשקלם.

בהתבסס על פסיקה אותה הגישה עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 12 ל - 24 חודשי מאסר.

המאשימה הפנתה למאסר המותנה ולהתחייבות אשר לא הרתיעו את הנאשם מביצוע המעשים בהם הורשע.

כן הפנתה לארבעת התסקירים שהתקבלו, בציינה כי היא מתקשה לקבל את טענת הנאשם כי גידל את הסמים לשם הוזלת עלויות של שימוש עצמי. עוד ציינה ב"כ המאשימה, כי שרות המבחן בא בהמלצה שיקומית לאחר תסקיר ראשון שלילי, ומששולב הנאשם בהליך טיפולי בן 7 מפגשים בלבד באותה עת.

נטען כי הנסיבות המפורטות בתסקיר, לרבות שילוב הנאשם בהליך טיפולי, אינן מצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, אלא התחשבות בפרמטרים אלה בעת קביעת מיקומו של הנאשם במתחם. זאת, גם בשים לב לעברו הפלילי ולמאסר המותנה התלוי בעניינו.

בנסיבות אלה עתרה המאשימה להשתת 12 חודשי מאסר הכוללים את המאסר המותנה, לצד קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, והחילוט שהתבקש.

ב"כ הנאשם פתח טיעונו לעונש בהסכמה לחילוט רכבו של הנאשם, חלף תשלום קנס.

אשר לנסיבותיו של הנאשם, ציין כי הוא נמנה על קבוצת ה"בגירים הצעירים", נרתם להליך טיפולי וקיימת אצלו מוטיבציה לשינוי. לנאשם נסיבות לא פשוטות, בגין הוכר כבעל נכות נפשית בשיעור של 35%. נוכח היותו בפוסט טראומה בעקבות תאונה בה נקטע חלק מאצבעו, קיבל רישיון לשימוש בקנביס רפואי, המקל על מכאוביו.

הוטעם כי בזכות ההליך הטיפולי אותו הוא עובר, הוא החל לעבוד וזוכה לתמיכה משפחתית.

ב"כ הנאשם היפנה לכך שלהתרשמות שרות המבחן העבירות בוצעו על רקע אותם דפוסים התנהגותיים הקשורים במצבו הנפשי, כאשר כיום ניכרת הפחתה במסוכנות לאור כשרת הדרך אותה עשה. בהקשר זה צוין כי הליך השיקום לא

הסתיים, וכי שירות המבחן ביקש להמשיכו דרך צו המבחן.

ב"כ הנאשם היפנה להתרשמות שירות המבחן כי לנאשם עלול להיגרם נזק גם מריצוי מאסר בעבודות שרות, ובנסיבות אלו, תוך הפנייה לפסיקה, עתר שלא לקטוע את ההליך בו הוא נמצא, ולאמץ את המלצת שירות המבחן.

בדבריו האחרונים לעונש ציין הנאשם את רצונו להשתנות, טען כי לא יחזור על מעשיו, והתייחס להליך הטיפול אותו עבר.

דין וגזירת הדין

הנאשם נותן את הדין לאחר שהקים מעבדה לגידול קנביס בדירה אותה שכר, התחבר באמצעות מעקף למונה החשמל באופן לא חוקי ונטל כך חשמל, וביום 1.6.20 נמצא מגדל בדירה 448 שתילי קנביס במשקל כולל של 5.74251 ק"ג, באמצעות ציוד רב.

בהתאם לתיקון 113 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977, על בית המשפט להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה בערכים אלו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

מעשי הנאשם פגעו בערכים של הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני נגע הסמים והשלכותיו ההרסניות על החברה. הלכה היא כי עבירות הסמים על גווניהן השונים פוגעות בבריאותם הנפשית והגופנית של צרכני הסם, ובאופן עקיף בציבור כולו. על כן קיים צורך ממשי במיגור עבירות אלו, ודאי שכך שעה שמעשי הנאשם מהווים את החוליה הראשונה בשרשרת הפצת הסם. לא אחת נקבע בשל כך כי יש לגזור ענישה מרתיעה אשר תעביר מסר לפיו גידול הסמים אינו משתלם.

אשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים ולנסיבות ביצוע העבירה, הרי שבמעשיו של הנאשם היה כדי לפגוע באופן ממשי בערכים המוגנים, נוכח כמות השתילים שנתפסה בדירה, פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם ובהתחשב באבזור המעבדה והתכנון שקדם למעשיו של הנאשם, והשלב הראשוני יחסית של גידול השתילים.

הנאשם השקיע מאמצים ומשאבים כספיים בתכנון המעבדה, איבזר אותה לצורך גידול הסם והפעיל אותה כחודשיים בלבד טרם מעצרו. כאן המקום לציין כי בצדק תמהה ב"כ המאשימה על טענת הנאשם כי ביקש לגדל את הסמים לשימוש עצמי, ודי אם אציין בהקשר זה כי ניסיון החיים מלמד כי לא כך הדבר. נהיר כי מי שעוסק בחלוקת דואר שעות ספורות ביום אינו יכול לשכור דירה ולאבזר אותה בכוחות עצמו, מכספיו שלו. בנסיבות אלו, בהתחשב בכמות הסמים אותה גידל הנאשם, ואופן גידול הסמים כמתואר לעיל, מוכרז הנאשם כסוחר סמים.

מנעד הענישה בעבירות הנדונות מלמד כי ככלל יש מקום להשית מאסר על מי שביצע עבירות אלו, ואולם במקרים

המתאימים חורגים בתי המשפט ממתחם העונש ההולם, ומשיתים מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד צו מבחן וענישה נלווית:

בע"פ 6162/21, **אזיזוב נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 9.3.22 (פורסם בנבו), הופחת עונש מאסר בן 28 חודשים אשר נגזר על המערער שגידל 70 ק"ג קנביס, ל- 9 חודשים שירוצו בעבודות שירות בשל נסיבות מיוחדות ושיקולים חריגים, שעיקרם בהיותו של המערער אב יחידני המגדל לבדו את שלושת ילדיו.

ברע"פ 513/21, **יהושוע נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 4.3.21 (פורסם בנבו), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בגידול 60 שתילים במשקל 10 ק"ג. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר וענישה נלווית, אולם סטה מהמתחם וגזר על הנאשם של"צ ומבחן. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל ועל הנאשם הושטו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשתו נדחתה.

ברע"פ 2190/17, **גלבר נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 3.5.18 (פורסם בנבו), נגזרו על נאשם שגידל 143 שתילים במשקל 7.25 ק"ג 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן, לאחר שבית משפט השלום סטה מטעמי שיקום ממתחם הענישה שנקבע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר. ערעורי הנאשם נדחו.

ברע"פ 2675/17, **ארצי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 23.8.17 (פורסם בנבו), הורשע הנאשם בגידול 148 שתילי סם מסוג קנבוס במשקל של 5.63 ק"ג. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר, לצד הפעלת מאסר מותנה בחופף ובמצטבר. ערעוריו נידחו.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 9931-12-18, **חן נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 12.3.19 (לא פורסם), נדחה ערעורו של נאשם שבדירתו נתפסו 926 שתילים במשקל 8.5 ק"ג. בגזר הדין קבעתי כי מתחם העונש ההולם מתחיל ב-8 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומסתיים ב-24 חודשים, ועל הנאשם הוטלו בסופו של יום 9 חודשי מאסר ממש, חרף המלצת שירות המבחן.

בת"פ (מחוזי מרכז) 8843-02-15, **מדינת ישראל נ' בוז'רנו**, ניתן ביום 6.4.17 (פורסם בנבו), הודה והורשע נאשם בגידול יחד עם אחרים של 283 שתילי קנביס בדירה, במשקל של כ-92 ק"ג, ובעבירות נוספות. נקבע מתחם ענישה הנע בין 28 ל- 52 חודשי מאסר בפועל, אולם בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם והליך השיקום שעבר בקהילה טיפולית, סטה בית המשפט ממתחם הענישה והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים המוגנים שנפגעו ובמדיניות הענישה אשר פורטה לעיל, אני מוצאת כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר, לצד עונשים נוספים.

אשר לגזירת העונש בגדרי המתחם ולנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, יש להתחשב בהודאת הנאשם ובהליך

הטיפול אותו עבר, אליו אתייחס בהמשך, ומנגד למאסר המותנה התלוי ועומד בעניינו, אשר לא הרתיעו מלשוב ולעבור על פקודת הסמים.

אשר למאסר המותנה, אציין כי זה הושת על ידי, במסגרת הליך בו סברתי כי יש מקום לרתום את הנאשם להליך טיפולי, אולם באותה עת כוחותיו לא עמדו לו לעשות כן.

כעת, לאחר התחלה שאף היא לא הייתה פשוטה, נרתם הנאשם להליך טיפולי, ולאחר שבחנתי את מכלול נסיבות המעשה והעושה, לרבות פוסט הטראומה ממנה סובל הנאשם, באתי לכלל מסקנה כי מן הראוי לסטות ממתחם העונש ההולם, ולהימנע מהשמת הנאשם מאחורי סורג ובריח.

סעיף 40ד(א) בחוק העונשין מתיר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר נמצא כי הנאשם השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969."

כפי שפורט במסגרת הפסיקה לעיל, לא בנקל סוטים בתי המשפט מן המתחם, והם עושים זאת מקום בו קיים פוטנציאל שיקום גבוה, וחשש שמא מאסר מאחורי סורג ובריח יפגע פגיעה ממשית בהליך השיקומי. תסקירי שרות המבחן, דברי הנאשם ודברי אמו בפניי, מביאים למסקנה כי הנאשם עבר כברת דרך טיפולית, ושוכנעתי בנסיבות אלו כי השתת מאסר ממש עלולה להסיג לאחור את הישגיו.

עם זאת, איני מוצאת לחרוג חריגה משמעותית מהמתחם כהמלצת שרות המבחן ועתירת ההגנה, וסבורתי כי האיזון הנכון בין חומרת מעשיו של הנאשם והנזק אותו עלול היה לגרום לחברה, לבין אינטרס שיקומו, יהא בהשתת עבודות שרות ברף הגבוה, לצד צו מבחן וענישה נוספת.

לצד דברים אלו, מובהר לנאשם כי במידה ויפר את צו המבחן ניתן יהא לשוב ולגזור את דינו, ובכלל זה להשית עליו מאסר ממש.

נוכח מכלול השיקולים שלעיל, נמצא כי הגם שככלל, מן הראוי להשית על נאשמים בעבירות כגון דא עונשים מרתיעים, הרי שבנסיבות המקרה שבפניי כפי שתואר לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.

מאסר מותנה בן חודשיים שהושת על הנאשם בת"פ 23941-07-17 יופעל בחופף למאסר שהוטל בתיק זה.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה על פקודת הסמים למעט עבירה של החזקת סמים או כלים לשימוש בסם לצריכה עצמית.

ג. צו מבחן למשך שנה.

ד. התחייבות בת 3000 ₪ שהושתה על הנאשם בת"פ 23941-07-17 תופעל והנאשם ישלמה ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.22 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

ה. התחייבות בת 5000 ₪ להימנע מביצוע עבירה על פקודת הסמים בתוך 3 שנים.

רשמתי בפניי הצהרת הנאשם כי הוא הבין את ההתחייבות אשר הושתה עליו חלף חתימה על כתב התחייבות.

נוכח ההכרזה על הנאשם כסוחר סמים והסכמת הצדדים, אני מורה על חילוט רכב מ.ר. 4138867 ועל חילוט הרכוש הנוסף שנתפס או השמדתו, בהתאם לשיקול דעת קצין משטרה.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות במחוז מרכז ביום 18.8.22.

העתק גזר הדין ישלח לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ל' סיוון תשפ"ב, 29 יוני 2022, במעמד הצדדים.